501 LACKOVIĆ CROATA

R. LABAŠ, Ugolino

(1972), prestalo je slijeganje tla, pa je u toku restauracija i revitalizacija grada. Obnovljene su rodna kuća humanista Matije Vlačića i druge arhit. i povijesno važne zgrade. Spomenik M. Vlačića izradio M. Čvrljak. Muzej ima arheol., etnograf., kulturnopov. zbirku predmeta iz Labina i Labinštine te galeriju. U Dubrovi ispod grada održava se (od 1969) Mediteranski kiparski simpozij a uređen je i park kamene skulpture. God. 1968-81. u Labinu djeluje grupa »Labinski atelieri«, a od 1993. »Novi labinski likovni susreti«.

LIT.: B. Fučić, Izvještaj o putu po Istri 1949. godine (Labinski kotar i Kras), Ljetopis - Isti, Freska u labinskoj loži, Bulletin JAZU, 1958, JAZU, 1953. 57. Horvat - Matejčić - Prijatelj, Barok.

LABINCI, selo u Poreštini. U župnoj crkvi Sv. Ivana oslikao je vratnice orgulja veronski slikar Carlo de Beni (XVI. st.). U crkvi Sv. Trojstva otkrivene su zidne slike iz prve pol. XV. st. U okolici postoje ostaci rim. Mihovila, nazvana po kripti pod crkvom »de sub terra«.

LIT.: J. Meder, Orgulje u Hrvatskoj, Zagreb 1992.

XV. st. Zbog velikih podzemnih ugljenokopa ispod Labina jezgra staroga LACKOVIĆ CROATA, Ivan, naivni slikar (Batinska, 1. 1. 1932). Osnovnu grada bila je ugrožena urušavanjem. Nakon što je kopanje obustavljeno školu polazio u Kalinovcu i Molvicama. Bio je nadničar na šumskome gospodarstvu. Prve je slike naslikao vodenim bojama 1944. God. 1957. došao u Zagreb i zaposlio se kao listonoša. Počinje slikati temperom na staklu. God. 1962. susreće K. Hegedušića koji mu daje savjete o slikanju i crtanju, a od 1968. je slobodni umjetnik.

U prvim djelima (1955-57) L. prirodno i iskreno izlaže doživljaj prirode i života na selu. Poslije preseljenja u Zagreb nastavlja slikati poetske prizore iz zavičaja u temperama i uljima na staklu, a potom sve više nostalgične zapise ostvaruje u crtežu. U sedmome desetljeću nastaju djela Draganski ples, Na pojilu, Dvoglavi konj i Sprovod siromaka, koja su tematski djelomično vezana uz hlebinsku školu, ali u izrazu sve više teže prostodušnu lirizmu i naivnoj fantastici. Prevladavaju motivi sa zimskim ugođajima, široka i mirna nizanja karakterističnih pojedinosti (Bijeli krovovi moga zavičaja, 1968; Zima, 1970). Prostor je u tim kompozicijaladanjske vile. Nedaleko od Labinaca bila je srednjovj. opatija Sv. ma ostvaren istančanim stupnjevanjem tonova i smišljenim rasporedom predmeta. Sve češće se javljaju motivi simboličnih obilježja: podravska »križna dreva«, galge i strašila (Justitia, 1971), rjeđe mrtve prirode i

LACKOVIĆ CROATA

I. LACKOVIĆ CROATA, Zima. München, Galerie Lotte Zander

portreti. U romantičnu i idiličnu krajoliku pojavljuje se nadrealistička metafora, ponekad sazdana od određenijih topografskih ili povijesnih asocijacija (*Sjećanje na Pariz*, 1972).

I. LACKOVIĆ CROATA, Anatol Jakovsky - Papa primo

U potki prirodne otmjenosti Lackovićeva slikarstva nalazi se crtež. Od 1964. (samostalna izložba u Kabinetu grafike HAZU u Zagrebu) njegov ugled crtača i grafičara neprestano se učvršćivao. Majstorsko vladanje tehničkim sredstvima omogućilo mu je da u izrazu dosegne jedinstvene lirske harmonije ili pak bogata nadrealna uprizorenja. Smireni i plemeniti osjećaji potkrepljuju poetičnost njegovih djela (Maškare, 1964; Svati, 1968; Romari, 1973; Sretna među zvijezdama, 1974; Ruke, 1975). Nakon 1968, kada je tiskao prvu mapu serigrafija, L. je znatan dio svojega stvaralaštva posvetio grafici. Izdao je mape Zodijak (1974), Planetarium (1974), La Cometa di Ivan Lacković (1975), Oblak (1975), Signum terrae (1976), Mulieribus fortibus (1976), Quattro stagioni (1976), Qui sommes - nous? — Tko smo? (1977), Une distance pregnante (1977), Maximus in minimis: In memoriam Georgii Julii Clovii Croatae: MDLXXVIII-MCMLXXVIII (1978), Solitarines (1980), Trn (1981), Teror (1981), I musici (1982), Svetkovine - Fêtes (1983), Strastni život (1983), Les mercredis de la mémoire (1985), Podravina (1985), Izgubljeni biser (1987), Krležin thanatopolis (1988), 2.000 Jahre (1989), U čast prirode (1989), Tišine (1989), Križni put (1990), Oče naš (1990), XX. stoljeće (1980-1990), Vapaj iz dubine (1991), Croatia rediviva – hrvatski Los Desastres (1992), Kronika nevolje (1994). Ilustrirao je poetska i prozna djela M. P. Miškine, G. Karlovčana, M. Danojlića, S. Dominića, S. Kolara, P. Preradovića, M. Krleže, P. Seghersa i J. L. Depierrisa. Priredio je više od stotinu samostalnih izložaba u zemlji i veći broj u inozemstvu (Köln, Zürich, Pariz, Bremen, Laval, Münster, Torino, Rim, Caracas, Milano, Hag, São Paulo, Šangaj, Peking, Tokio, Madrid, St. Petersburg). Radio inscenacije za HNK u Zagrebu i Stadtopernhaus u Grazu.

LIT.: V. Crnković, Ivan Lacković, Zagreb 1968. — D. Horvatić, Hrvatsko naivno slikarstvo i Ivan Lacković-Croata, Kritika, 1970, 14. — B. Vižintin, Ivan Lacković (katalog), Rijeka 1971. — I. Zidić, Ivan Lacković Croata, Kolo, 1971, 11. — J. P. Botwet, Lacković (katalog), Laval 1972. — V. Maleković, Ivan Lacković Croata, Zagreb 1973. — G. Gamulin, I pittori naifš della Scuola di Hlebine, Milano 1974. — A. Jakovsky i G. Ledić, Ivan Lacković Croata, Zagreb 1975. — B. Biškupić i J. Depolo, Ivan Lacković Croata — crteži, grafike, Zagreb 1977. — T. Maroević, Ivan Lacković Croata, crteži 1952—1981 (katalog), Zagreb 1981. — G. Vigorelli, Ivan Lacković Croata, Geneve 1983. — N. Križić, I. Lacković-Croata, slike i crteži 1956—1983 (katalog), Zagreb 1983. — T. Šola, Lacković, Beograd 1986. — N. Križić, Three Naive painters from Yugoslavia and Japan, Tokyo 1987. — T. Maroević, I. Lacković-Croata, Magma mater, Zagreb 1987. — N. Križić, I. Lacković-Croata, Fin de siecle (katalog), Zagreb 1989. — J. Depolo, I. Lacković-Croata (katalog), Zagreb 1993. — Hommage a Ivan Lacković-Croata, Zagreb 1994. VI. Mć.

LADA, naziv umj. društva hrv., slov., srp., i bug. umjetnika (Savez jugoslavenskih umjetnika »Lada«) utemeljenoga krajem 1904. u Sofiji nakon Prve jugoslavenske izložbe (Beograd 1904) i društva hrv. umjetnika